

Het industrieterrein Haven/West bij Waalwijk kenmerkt zich door gebouwen met 'iets leuks'. Elk pand heeft een gimmick: een golvende luifel, uitstekend vakwerkje of interessant metselwerkje. Op de hoek van het terrein staat een bakstenen kolos met zware prefab latelen en daklijsten. Daarnaast ligt het perceel van VCS International. Voor het jonge architectenbureau Van den Hout en Kolen een hele klus om het pand voor dit beveiligingsbedrijf niet weg te laten vallen ten opzichte van de volumineuze buurman. Het resultaat mag er zijn. De volledige breedte van het perceel is ingevuld. Met twee verdiepingen heeft het gebouw toch aanzienlijke hoogte verkregen, door de verdiepinghoogte van 3,6 m aan de zijde van grote buurman te verhogen tot 4 m. De groene voorzetwand steekt daar nog eens met 1 m bovenuit. Sluitstuk is de prominente trappartij, die het gebouw letterlijk de tong uit laat steken naar de omgeving: voor niets of niemand bang!

Als u iets meer wilt weten over selectieve toegankelijkheid, kan het bedrijf VCS International in Waalwijk u vooral vertellen hoe de ongewenste bezoekers buiten te houden. Een belangrijke tak van het bedrijf is de beveiliging van gebouwen en met de eigen huisvesting is iets van de filosofie te proeven. Het ontwerp van Van den Hout en Kolen

Architectenbureau nodigt weliswaar uit, maar is zeker niet makkelijk te betreden. Een trap, dwars door de dubbele gevel, bepaalt het aanzicht van het bedrijfspand. Dichterbij gekomen vallen ook de diepgroene natuurstenen voorzetwand en de enorme glaspartij, juist daarachter, op. Een bescheiden 'slotgracht' omringt het fort.

Bedrijfspand in Waalwijk

UITSCHIETEND GROEN

Op detailniveau loopt de trap van VCS International van buiten naar binnen toe door: er is één constructieprincipe voor de balustrade toegepast. De oplegbalken van de trap verdwijnen in een omhulling.

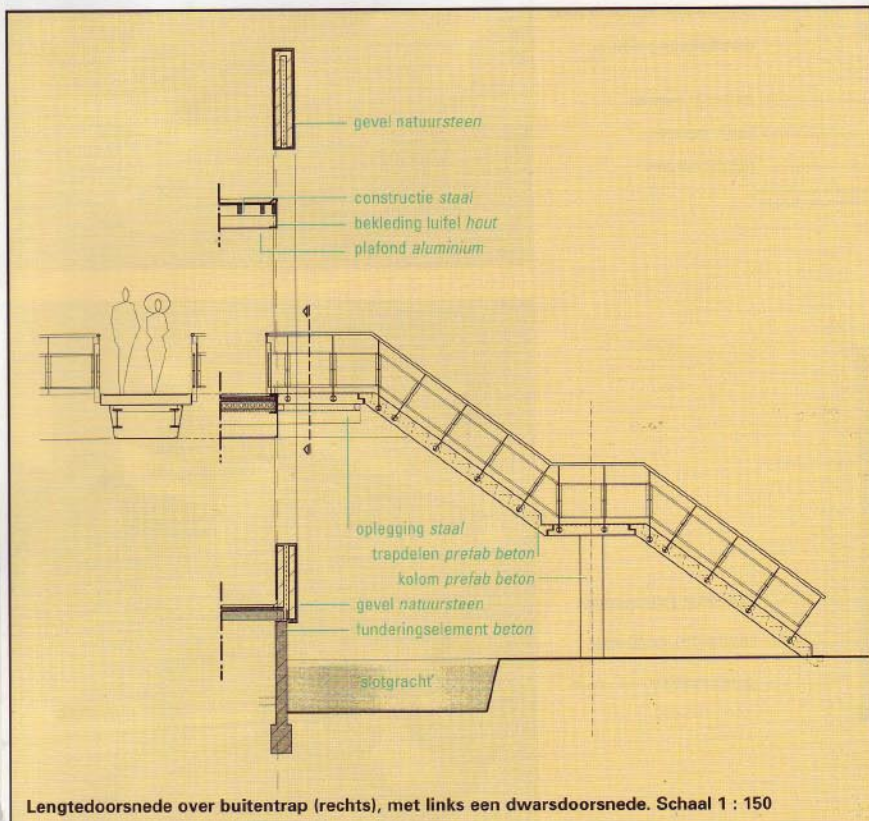
Het gebouw van VCS Internationeel is geen pand van 'we lopen even binnen'. En dat was nou juist de bedoeling. Van den Hout en Kolen Architectenbureau kreeg van het beveiligingsbedrijf de expliciete opdracht om 'iets te doen' met het begrip toegankelijkheid. Dat resulteerde in een dominante trappartij. Niet dat je het gebouw binnentreedt als de trap eenmaal beklommen is. Nee, dan is daar een robuuste groene wand, met natuursteen bekleed. Ook daarna is de voordeur nog

niet bereikt. Die bevindt zich onder een afdak, ruim achter de groene wand. Ongezien binnenkomen is er niet bij, want de glazen gevel laat de hindernisbaan ruim in zicht, van binnenuit.

Levende groene wand

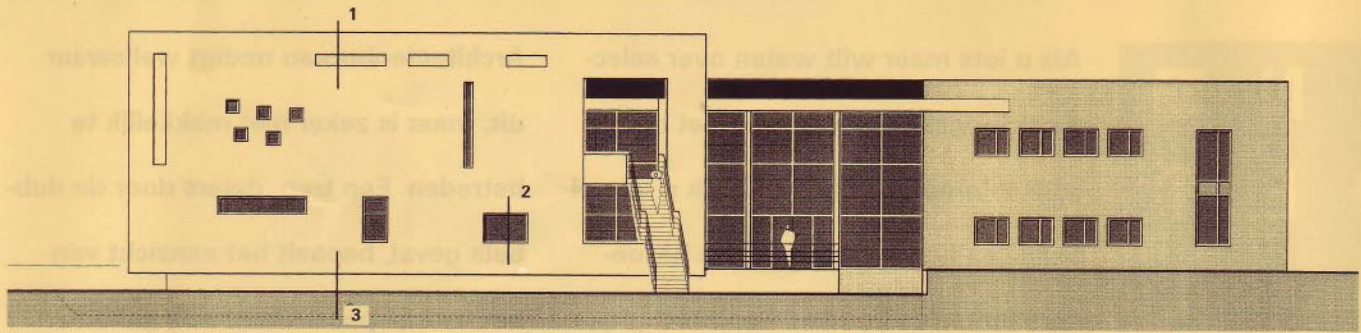
De groene wand is een dominant element in het 'straatbeeld', of liever gezegd de rand van het bedrijventerrein. Niet alleen de hoogte draagt daar aan bij, maar ook het feit dat de wand 7 graden uit het lood staat. De groene Nibo Stone panelen zijn met pennen bevestigd op het achterliggende buitenblad, met een kleine open voeg tussen de elementen. Op ogenschijnlijk willekeurige plaatsen zijn rechthoekige gaten in de wand gemaakt, waarvan de kaders ook met de steen zijn bekleed. In sommige openingen is een kozijn geplaatst, dat is geschilderd in een donkere kleur groen, in dezelfde kleurtoon als het natuursteen.

De kleur en textuur van het natuursteen geven het gebouw een wisselend karakter. Na een fikse regenbui

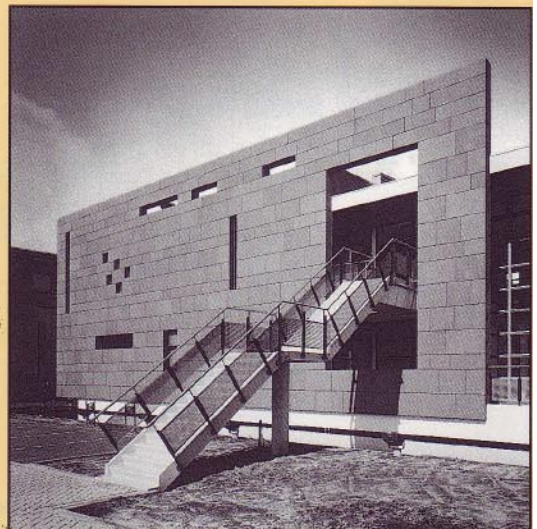
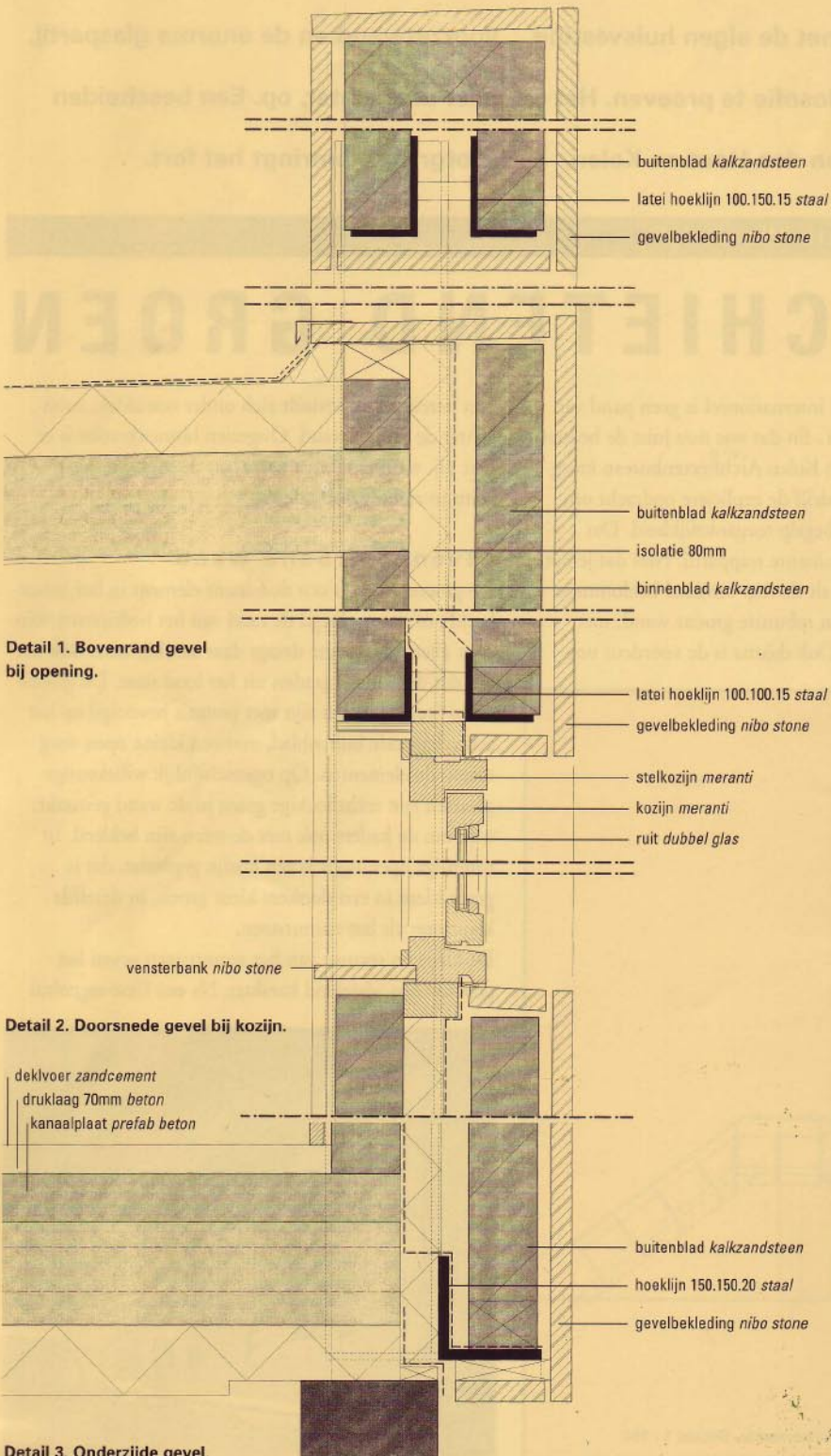

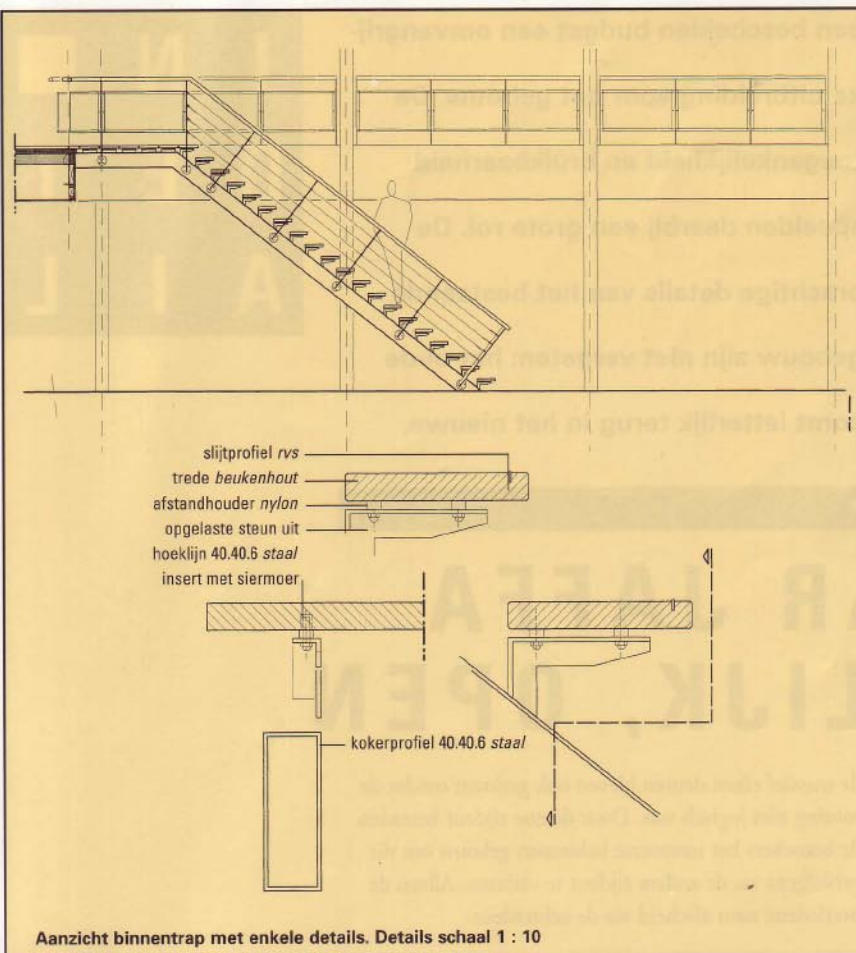
Lengtedoorsnede over buitentrapp (rechts), met links een dwarsdoorsnede. Schaal 1 : 150

Gevelaanzicht met daarin aangegeven de details. Alle details schaal 1 : 10

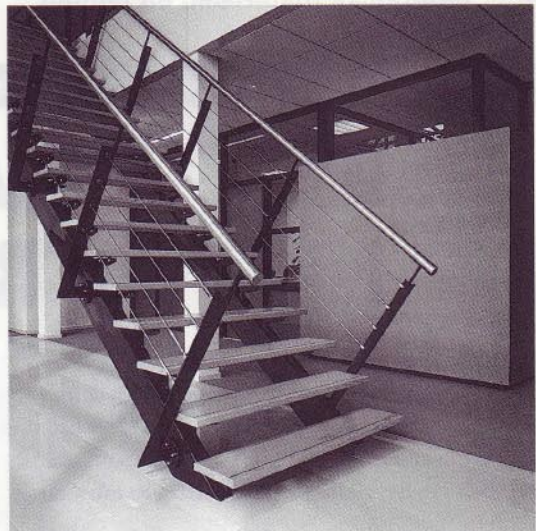

De kleine openingen in de groene gevel geven een speelse lichtinval in de grote showroom, die is ingericht door Total Interior Solutions in Eindhoven. De trap in de lichte vide is met zorg gedetailleerd. De balusters lijken standaard, maar in de praktijk waren acht varianten nodig om zowel de binnen- als de buitentrap te voorzien.

krijgt de wand een bijna grimmige uitstraling, terwijl helder licht een felgroene kleur tevoorschijn tovert. Op dit moment is een aantal roeststrepn op het steen zichtbaar. Het hoge ijzergehalte van de steen laat zich hier gelden. Waarschijnlijk gaat een impregneertechniek, die nu nog in ontwikkeling is bij de leverancier, uitkomst brengen bij het verwijderen van de strepen. Ook het patroon in de wand speelt een rol bij de aantrekkingskracht van de entree. De architecten hebben zich veel moeite getroost om met de 4 standaardhoogtes van het natuursteen een grillig verband te maken. Het 'willekeurig' patroon is minder toevallig dan het lijkt: het is zelfs tot op de millimeter uitgetekend.

Standaard en maatwerk

Trappen zijn dominant aanwezig in zowel het ex- als interieur. De buitentrap bestaat uit standaard prefab betonnen trapdelen in een lichte kleur, voorzien van een op maat ontworpen balustrade. De balustrade is een combinatie van een rvs handrail, stalen balusters en geperforeerde stalen panelen daartussen. Een sterk element in het ontwerp van het gebouw is dat de trap ogenschijnlijk van buiten naar binnen schiet, om daar weer te eindigen in een trap naar beneden in de vide. De handrail loopt dan ook in één lijn door, zij het met een kleine, onmerkbaar onderbreking bij de voordeur. Navraag leert dat de trap 'in tegengestelde richting' is ontworpen: de buitentrap is als het ware voortgekomen uit de binnentrap.

Luifel met hout en aluminium

Een horizontaal element in de gevel trekt de groene wand en de gevel van het bakstenen kantoorgedeelte bij elkaar. De luifel trekt als het ware een lichte streep door het hele plan, en bekroont met name de gebouwhoge glazen pui van de vide. Voor een deel dient de luifel als overkapping van de buitenruimte bij de voordeur en het kleine terras aan de voet van de glaspui, maar veel bescherming tegen regen zal het element niet geven. Bij de zonwering speelt de stalen constructie, bekleed met hout (voor- en bovenzijde) en aluminium (onderzijde), geen enkele rol. Dat was ook niet nodig: het warmtewerende glas, de natuurlijke ventilatie en een airconditioningsysteem moeten zorgdragen voor de aangename temperatuur in de vide.

Het is juist bij de luifel dat de voortijdige ingebruikname van het pand zichtbaar wordt. De opdrachtgever kon niet wachten tot de aannemer de luifel naar behoren had afgewerkt. De houten elementen bij de entree zien er nog wat kaaltjes uit. Bij later inzien zijn ook enkele kozijnen en de deuren van de vide nog niet behandeld. Dat doet toch wel ernstig afbreuk aan de eerste indruk van een gebouw. Maar het schilderwerk is geen kwestie van afstel, maar uitstel, zo klinkt het resoluut. En dat is maar geraden ook. ■

door Caroline Kruit, redactie
foto's Frans van Ameijde, Berkel-Enschot
project- en productgegevens op pagina 64